

то имашь продай, и го раздай на сиромасѣте, и ще имашь имани на небето, и възрѣи подирз мене. А той като чѣ това, оскорбиса: защото бѣше много богатъ, А Исѣсъ като го виде скорбенъ, рече: какъ мѣчно влезва въ вожіето царство, който има богатство. Защото по лесно е да премине гимижійско вѣже презъ иглени уши, нежели богатъ да влезне въ царство небесное. А които слѣшаха, рекохъ; кога е тѣй, то кой може да сѣ спасе? а той рече: което е не възможно отъ человекѣка, то отъ бога е възможно. Тога Петаръ рече: господи, ето нѣе оставихме сичко, и додохме подирз тебе, но какво ще придобіеме? А Исѣсъ рече: истинна ви дѣмамъ, какъ ще пріемнете на този свѣтъ много добро, а на онзи ще пріемнете животъ вѣчній.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Този богатый князь дошелъ при Исѣса да го пыта, възможно ли е да вѣде въ царство небосное съ богатството си? защото бѣше много сребролюбивъ и не щеше да сѣ отдѣли отъ иманіето си. Но като мѣ рече Исѣсъ: чи трѣбъж да раздаде сичкото си иманіе за царство небесное, оскорбиса и стана пишманъ дѣто го попита. Той мислелъ Исѣса чи е простъ человекъ, нѣкой еврейски учитель, за тѣй мѣ рече: учителю добрый. А Исѣсъ за да мѣ управи мисльтъ рече мѣ: ты ма мислишь да сѣмъ простъ человекъ, но знай чи отъ человекѣцѣте никой не е добръ, само единъ богъ. Макаръ да има и человекѣцы добри, но тѣ споредъ вожіатъ благодать сѣ добри, а не естествено, и лесно могатъ да сѣ уклонѣтъ отъ добро на зло. Послѣ мѣ рекалъ Исѣсъ: ты знаешъ вожіите заповѣди, не скорвѣй и не убивай: защото тѣзи два грѣхове сѣ раждатъ отъ вожделеніето и гнѣва. отъ вожделеніето гыва вѣда (кѣркарството), а отъ гнѣва убійството. Тѣзи двѣ страсти сѣ естественни въ насъ, които ги правиме често и най много ни покреждатъ отъ сичките дръги грѣхове. Но княза като рекалъ чи е упазилъ сичките тѣзи заповѣди ощи отъ младостѣтъ си, тога Исѣсъ мѣ показа нищелъбіето, което е върхъ на сичките добрини, и рече: продай сичко цѣто имашь, и го раздай до пара, не на роднини, или комшіи, или на богаты, но на вѣдните сиромасы. И като останешъ безъ пара, ще останешъ и безъ грижа, тога възрѣи подирз мене, да вѣдешъ мой ученикъ и да живѣешъ като мене, и ще имашь много имани въ царство небесное. Той искалъ да отиде въ царство небесное, но съ богатството си: защото мѣ было мило да го остави. Но Исѣсъ като мѣ рече, да го раздаде, той сѣ отдѣли отъ него и си отиде скорбенъ. Тога рекалъ Исѣсъ: които богатъ е сребролюбивъ, той мѣчно клѣзва въ царство небосное, не рекалъ чи не може, но ка-